

аучили отъ Него вмѣсто закона вѣтхи въ прѣизвѣстокъ новжъ благодать: оправданіе, усыновленіе и спасеніе.

ХРИСТИАНСКО УЧЕНІЕ.

Изъ това Евангеліе мы ясно сѧ научава-ме, че Господь нашъ Іисусъ Христосъ е не само человѣкъ, а и истинный Богъ, Богъ вѣченъ, Творецъ и управитель міръ: зачтото спорадъ дѣмы-ты на Евангелиста — и слово плоть бысть — не друго иѣкое, изъ то Слово становало плоть, то слово воспріяло наше естество заради наше спасеніе; което отъ вѣчности было у Бога, и отъ вѣчности (то) само е Богъ, и всичко създало и всичко оживлява. Така сѧ научаваме, че всички, които вѣрваме въ това прѣвѣчно Слово, което сѧ всплотило заради насъ человѣцы-ты, удосто-явамесѧ отъ Него за най-драгоцѣннѣй правдинѣ — да будемъ чада Божій.

НРАВОУЧЕНІЕ.

Всакога сме должны да имаме на ума си, че самъ Господь Богъ отъ прѣголѣмъ-тѣ си любовь (что-имѣлъ) къмъ насъ облѣклъ въ человѣчество, за да ны спаси: за което непрестанно да го благодаримъ отъ всичко срѣдце, и съ всакаквы спогоби да сѧ трудимъ да будемъ достойни на спасителни-ты плодове, что выдохъ отъ вѣчелобѣженіе-то мъ.